

knyttet, man kunde gjerne sige til Navnet Metropolitanstole, at der skulde ligge en ganske overordentlig Vægt derpaa. Sed Skolen blot Hovedstadsstolen, saa kunde den vel ikke tilegne sig større Værdi i Opinionen end enhver anden god Skole i Hovedstaden. I Navnet ligger der ofte saare Meget, der ved Tidens og Traditionens Magt faaer overordentlig stor Betydning. Nu er det aabenbart, at man ved at nedlægge Metropolitanstolen vil indvinde endeel i finantziel Henseende, enten det nu bliver en meer eller mindre bethdelig Deel, men altid Noget, der kan komme det lærde Skolevæsen i Almindelighed til Nytte, om det behøves. Jeg indseer saaledes ikke, at der er den fjerneste Grund længere end en vis Pietet hos Enkelte, maastee hos Mange, til at bevare Metropolitanstolen i dens nuværende Skikkelse. Det er fra flere Steder udtalt, ogsaa af den sidste ærede Taler, at der ikke kan være Tvivl om, at naar Metropolitanstolen nedlægges som Statsstole, vil der dog reise sig et lignende virksomt Underviisningsinstitut. Noget lignende er jo ogsaa skeet, da Haderslev Skole ophørte som kongelig Skole, idet dets Lærere etablerede en Skole her i Byen, der ogsaa, efter hvad man har erfaret, kan siges at være blomstrende. Der vil altsaa ikke være Mangel paa privat Underviisningskraft, der vil tilveiebringe det Gode, som Metropolitanstolen hidtil har frembudt. Det blev yttret af den ærede Forslagsstiller i hans inledende Foredrag, at der siden Sagen er bleven behandlet tidligere, ikke skulde være fremkommet nye Grunde til at forandre eller styrke Anstuelserne paa de forskjellige Sider. Paa deres Side, der ønske Skolen nedlagt, — ogsaa paa andre — troer jeg dog der er fremkommet en meget væsentlig Grund, nemlig den paatrængende Nødvendighed at tilveiebringe Besparelse i Statsformuens Anvendelse, hvor det paa en fornuftig Maade kan lade sig gjøre. Her er aabenbart en fornuftig Maade, hvor det lader sig anvende at spare en bethdelig Statsudgift (Ussing: Der vil Intet spares!) So, tilvisse spares der Meget — og det i mange Henseender — i selve Udgiften, og det vil blive sparet, uden at man skader Formaålet i fjerneste Henseende.

C. B. Nimestad: Den ærede næstsidste Taler gjorde endog en captatio benevolentiae til dem, der ønskede Dødsstraffens Afstæffelse, idet han talte om, at vi vilde „lægge Haand paa“ Metropolitanstolen. Dette vilde vi virkelig ikke, vi ville kun, at den ikke skal koste Staten saamange Penge; vi ville i det Høieste kun lægge Haand paa de 7—8,000 Rd. Men jeg vil spørge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Ussing), om han maastee dog ikke nok vil indrømme mig Følgende. Han erklærede, at der var en saa stærk Tilstrømning til Metropolitanstolen, at Skolen ikke kunde tilfredsstille den, og heri havde han Ret. Dette, sagde han saa, kom deraf, at Folk i Byen havde en anden Mening om Metropolitanstolens Fortrinlighed og Nødvendighed end de Rigsdagsmænd, der foreslaae den nedlagt. Efterat han havde sagt dette, paastod han i det samme Foredrag, at man tred store Misbrug med de mange Fripladser og de store Stipendier ved Skolen, men han kunde dog ikke vinde hen til at see, at det netop er disse mange Fripladser og Stipendier, der indeholde Grunden til, at Folk trænge sig omkring Skolen. Dette er en naturlig og fuldkommen tilstrækkelig Grund dertil. Det ærede Medlem erklærede udtrykkelig, at der var begaaet en stor Feil ved at indrømme saa mange Fripladser, indtil dette blev forandret af Ministeriet. Nu maa det ærede Medlem erindre, at den Tilstand, han skildrede, hvorunder Metropolitanstolen blev trængt fra alle Sider, fandt Sted under de gamle Forhold, og dette forklarer altsaa tilstrækkeligt og gjendrøver hans egen Grund. Din denne Trængen paa ogsaa finder Sted under den nye Tilstand, veed man ikke; men selv om det skulde være Tilfældet endnu, kan man ikke deraf slutte Noget. Folk i Byen følge ikke saaledes med, at de strax vide, om Antallet af Fripladser er indskrænket eller ei. (Stemmer: Na!) Der behøves Tid for, at den Opinion, der er fremkommet om en Skole som en halv Forsørgelsesanstalt, kan forsvinde; det er ikke Alle, der ere saa kloge som de ærede Herrer, der raabte: Na! Der er en stor Mængde, der staae tilbage i saa Henseende. Dertil kommer desuden den Omstændighed, at det ikke forholder sig saaledes, som det er ble-